

Odhadovat budoucí vývoj bývá vždy problematické. Kdo by ještě v průběhu vzletu šedesátých let dokázal odhadnout, jaké zvraty svět koncem tohoto desetiletí čekají. Natož tehdy odhadnout, co svět čeká v novém tisíciletí.

Dnes tak tichým a nenápadným našeptáváním dokážeme věnovat daleko větší pozornost, obzvlášť pokud nám mj. statistické údaje nebo demografické analýzy dávají přesná data, přesné informace. V dnešní době velmi pozdní moderny, jejímž jedním z charakteristických rysů jsou rozdílné stupně vyrovnávání kultury a techniky, se tak dokážeme obratně srovnávat a učit z míst, kde je zkoumané problematice věnována daleko větší pozornost.

Diplomní práce je podložena velmi obsáhlou úvodní a analytickou částí. Návrhová část je rozdělena na Koncept, Masterplan 2070 a do větší podrobnosti jdoucí konkrétní návrhy rozděluje Děčín na demolované a rozvojové lokality.

Úvod nás přesvědčuje o tom, že shrinking city je evropský fenomén týkající se i měst a míst v České republice, zároveň ale definuje známé způsoby, jak se s ním vyrovnat. I v těsné blízkosti na sever od našich hranic máme možnost zkoumat bezprostřední zkušenosti s dopady smršťování, porovnávat důvody, provedená opatření. Standardní reakcí na severu Čech je ale tzv. nulová reakce, kdy se problematika ani nedostane do zorného pole pozornosti. V lepším případě se pak jedná o parciální, technokraticky inženýrské pohledy na věc. Součástí právě projednávaného územního plánu Děčína je mj. potřeba dalších rozsáhlých ploch individuální výstavby bez hledání, definování a posilování hodnot, kvalit města. Do výsledku se promítá i celkové nastavení legislativních procesů, kdy to není především obec, město, kdo plánuje.

V analytické části práce diplomant velmi pečlivě a podrobně hledá základní skladební kameny, o které je možné se opřít. I analýza je tvůrčí činnost. Určitě – můžeme tvrdit, že během těch padesátí let, kam vize míří, mohou a určitě proběhnou nečekané impulsy a zvraty. Nic však nebrání tomu na ně obdobně tvůrčím a pružným způsobem průběžně obratně reagovat.

Návrhová část pak vlastně působí pouze jako logické vyústění analytických úvah. Je ale výsledkem velmi náročné práce. Diplomant volí základní strukturu Děčína, který by do budoucna při předpokládaném radikálním úbytku obyvatel dokázal v každém okamžiku vytvářet komplexní a smysluplné město. Takto diplomant přistupuje ke všem podrobněji sledovaným lokalitám – jak k částečně demolovanému Bynovu a Boleticím, tak k lokalitám, kterým určil rozvoj – Podmokelské louce, Želenickému pásu i Staroměstskému pásu. Toto rozdělení i hledání vazeb mezi nimi, stejně jako podrobnější rozpracování vnímám jako mimořádně zdařilé a kvalitní, respektující jak topologii, tak kontext historického vývoje jednotlivých lokalit.

Jediným razantním novým vstupem do organismu města je tak dostavba Podmokelské louky a hlavně nová lávka přes Labe. Zástavba podél železničního nádraží tematizuje razantní zásah výstavby železniční sítě druhé poloviny devatenáctého století. Nová lávka by ale měla jít dál a svým potenciálním společenským významem by měla ve zkratce koncentrovat podstatu osídlení na obou stranách Labe, na hraně mezi Českým středohořím a Labskými pískovci. Na rozdíl od redukce částí města, kde se mění něco, co je dlouhodobě užíváno a obýváno, společenský provoz na nábrežích pro

dnešní Děčín charakteristický moc není. Veřejné prostory v centru města je třeba daleko více vytvářet, jedná se o tvůrčí výkon, který by vyžadoval obdobně kvalitní analytickou část, která součástí práce není. U trasování lávky sice chápu její navázání na podchod pod nádražím jako propojení do Podmokel, ale vlastní lávka procházející přes Labe působí v menším měřítku poněkud náhodně – zejména v hledání uspořádání a návazností na pravém břehu.

Jsem rád, že se diplomant ve své práci takovýmto způsobem Děčínu věnoval. Jsem si vědom toho, že jeho zaujetí problematikou Sudet je dlouhodobé. Rozsáhlé zkušenosti diplomanta v oblasti jsem využil v loňském roce při pořádání děčínského Dne architektury. Jsem přesvědčen, že výsledky této práce dokáží i jako architekt města Děčína náležitě zhodnotit a využít.

Co považuji za nejceněnější? Je to především ujištění v nezbytnosti soustředit co největší pozornost těm částem města, které, ať bude demografická realita města jakákoli, budou městu páteří vždy.

Práci považuji za velmi kvalitně zpracovanou a prezentovanou, splňující všechny podmínky na ní kladené.

Přes drobné výtky týkající se konceptu centrální části Děčína oceňuji rozsah a důsledně uplatněný koncepční přístup diplomanta, a proto navrhuji hodnocení A.

Ondřej Beneš

